

خَطِ اوّلِ پِترُس

پيشگفتار

خَطِ اوّلِ پِترُس بَلَدِه ايمانداراي نوښته شُدِه كِه دَ شَمالِ آسيای صغیر، يعنی دَ تَرْكِيه اِمروزی زِنْدَگِي مُوكِد. مقصدِ پِترُس از نوښته كِدونِ امزی خَطِ تشويقي ايمانداري آسته كِه بخاطرِ ايمان خُو آزار-و-اَذِيَت مُوشُد. پِترُس يادآورِ مُوشه كِه عيسیٰ مَسِيح قَد مَرگ و دُوباره زِنْدِه شُدونِ خُو و وعِدِه دُوباره اَمَدونِ خُو دَزوا اُميد دَدِه. اُو قَد بيانِ امزی حَقِيقتِ ايماندارا ره تشويقِ مُونه كِه آزار-و-اَذِيَت ره قَبُول كَدِه رَنج و دَرْد ره تَحْمَل كَنه و اِطْمِينان دَشْتِه بَشِه كِه اِي آزمايش بَلَدِه خَالِص كِدونِ ايمان ازوا آسته و دَ روزی كِه عيسیٰ مَسِيح دُوباره مِيه دَزوا اَجْر دَدِه مُوشِه.

پِترُس عِلاوَه ازی كِه ايماندارا ره تشويقِ مُونه كِه آزار-و-اَذِيَت و سختی ها ره تَحْمَل كَنه، امچنان اونا ره نصِيحَتِ مُونه كِه رَقْمِ كَسای زِنْدَگِي كَنه كِه دَ مَسِيح تَعْلُق دَرِه.

فهرستِ عنوانها

دُعا و سلام (فصل ۱ آیه ۱)

اُمیدِ زنده (۳:۱)

پاک و مُقدَّس بشید (۱۳:۱)

سنگای زنده و قومِ اِنْتِخابِ شُدِه (۴:۲)

إِطَاعَتِ از حُکمرانا و بادارا (۱۳:۲)

رابطه خاتونو و شویو (۱:۳)

رَنجِ کشیدو بلده کار نیک (۸:۳)

زندگی دَ مُطابِقِ دَ خاست-و-اراده خُدا (۱:۴)

رَنجِ و زَحمتِ کشیدو دَ راهِ مَسیحِ (۱۲:۴)

نصیحَتِ بلده ریش سفیدا و جوانا (۱:۵)

سلام های آخِرِی (۱۲:۵)

دُعا و سلام

۱ از طرفِ پَتْرُس، رَسولِ عیسیٰ مَسیحِ، بلده مُسافرِای که

دَ منطقه های پُنطُس، غلاتیه، کپدوکیه، آسیا و بَطِینیه

تیت پَرک شُدِه، ۲ بلده کسای که دَ وسیله شِناختِ اَزلی آتِه مو

خُدا اِنْتِخابِ شُد و روحِ شی اونا ره تقدیس کد تا اِطَاعَتِ کُنِه

و خُونِ عیسیٰ مَسیحِ دَ بِلِه ازوا پاش دَدِه شَنِه: فِیض و

أَمیدِ زنده

^۳ حمد-و-ثنا دَ خُدا و آتِه مَولای مو عیسیٰ مسیح که دَ وَسِیلِه رَحمتِ بُزرگ خُو از طَریقِ دُوباره زنده کدونِ عیسیٰ مسیح از مُرده‌ها، مو ره از نو تَوَلد کد، بلده یگ اُمیدِ زنده ^۴ و بلده میراثی که نه از بین موره و نه خراب موشه و نه پزمرده، بلکه دَ عالمِ باله بلده شُمو نگاه شده. ^۵ و شُمو دَ وَسِیلِه قُدرتِ خُدا از طَریقِ ایمان خُو بلده نجاتی حِفْظ شُدید که آماده شده تا دَ آخِرِ زمانِ ظاهرِ شُنه. ^۶ دَ امزی باره غَدرِ خوش بَشید، حتی اگه آلی بلده یگ زمانِ کم لازم شده که شُمو دَ وَسِیلِه آزمایشای رقم رقم غَمگی-و-پَریشان شُنید ^۷ تا اصل بُوَدونِ ایمانِ شُمو که از طَلای از بین رفتنی کده -- که دَ وَسِیلِه آتِشِ آزمایش شده - با آرزِشتر آسته، دَ وختِ ظُهورِ عیسیٰ مسیح باعِثِ تعریف و اِفْتخار و اِحْتِرامِ شُمو شُنه. ^۸ باو جُودِ که شُمو مسیح ره ندیدید، او ره دوست دَرید و اگرچه فِعْلاً او ره نَمینگرید، ولی دَرُو ایمان دَرید و قد خوشی که بیان نَموشه و پُر جلال آسته خوشحالی مُونید، ^۹ چراکه شُمو حاصلِ ایمانِ خُو، یعنی نجاتِ جان‌های خُو ره دَ دِستِ میرید. ^{۱۰} دَ باره امزی نجات، پیغمبرا

مُطَالَعَه و تحْقِيقِ عَوْجِ كَدَه، اُمُو پَيغمبرا كه دَ بارِه فيضی كه
 بلده شُمو مُقرَّر بُود، پيشگویی كده. ^{۱۱} اونا تحْقِيقِ مُوكد كه
 سُون كُدَم زَمَان يا كُدَم شرايطِ رُوحِ مَسِيحِ كه دَ وُجُودِ ازوا بُود
 اِشاره مُونه، وختيکه پيش از پيش دَ بارِه رَنجِ هَايِ مَسِيحِ و دَ
 بارِه بُزرگي-و-جَلالِ بعد از رَنجِ هَا پيشگویی كد. ^{۱۲} اوخته
 دَزوا بَرَمَلَا شُد كه اونا نَه بلده خودون خُو، بَلَكِه بخاطرِ ازشُمو
 خِدْمَتِ مُوكد دَ بارِه امي چيزايِ كه آلي دَز شُمو اِعلانِ شُد.
 امي چيزا از طَرِيقِ كَسايِ كه خوشخبري ره دَز شُمو اُورِد دَ
 وِسيَلِه رُوحِ اَلْقُدَسِ كه از عَالَمِ باله رِي شُدِه دَز شُمو اِعلانِ
 شُد. حَتِي مَلَايِكِه هَا ام اَرزو دَرِه كه دَ امزي چيزا نَظَرِ كُنِه.

پاک و مُقَدَّسِ بَشِيدِ

^{۱۳} پس فِكرِ خُو ره دَ كارِ بِنَدَزِيدِ و هُوشيارِ بَشِيدِ؛ تَمَامِ اُمِيدِ خُو
 ره دَ فيضی بَسْتِه كُنِيدِ كه عيسی مَسِيحِ دَ وختِ ظُهُورِ خُو بلده
 شُمو ميره. ^{۱۴} رَقْمِ بچكِيچايِ باِطَاعَتِ بَشِيدِ و زِندگيِ خُو ره
 قَدِ خَاهِشَاتِ نَفْسَانِي دَوْرِه جِهالتِ خُو شَكْلِ نَدِيدِ، ^{۱۵} بَلَكِه رَقْمِ
 امزُو مُقَدَّسِ كه شُمو ره كُوي كده، شُمو ام دَ تَمَامِ رِفْتارِ خُو
 پاک-و-مُقَدَّسِ بَشِيدِ. ^{۱۶} چُونِ نَوِشْتِه شُدِه: ”مُقَدَّسِ بَشِيدِ،
 چراكه ما مُقَدَّسِ اَسْتُم.“

^{۱۷} ازی که شُمو اُمُو ره آته آسمانی مُوگید که تمامِ مردُم ره
بدونِ طرفداری مُطابقِ اعمالِ ازوا قضاوتِ مونه، پس دَورونِ
مُسافِرَتِ خُو ره دَزی دُنیا قد خُدا ترسی تیر کُنید، ^{۱۸} چُون شُمو
میدَنید که از راه-و-رفتارِ بے فایده که از بابِه کَلونای شُمو مندِه
بُود باز خریدِ شُدید، نه قد چیزای از بین رفتنی مثلِ طِلا و
نُقره، ^{۱۹} بلکه قد خُونِ با آرزشِ مسیح، که مثلِ خُونِ بارِه
بے نقص و بے عیب بُود. ^{۲۰} اُو پیش از خَلقتِ دُنیا بلده امزی
مقصدِ اِنْتِخابِ شُد، لیکن دَ زمانِ آخِرِ بلده شُمو ظاهرِ شُد
^{۲۱} که دَ وسیله ازو شُمو دَ خُدا ایمان اُوردید، دَ خُدای که اُو ره
از مُرده ها دُوباره زنده کد و دَزو بزرگی-و-جلال دَد تا ایمان و
اُمید شُمو دَ خُدا بَشه. ^{۲۲} آلی که شُمو جان های خُو ره دَ وسیله
اِطاعتِ کدو از حقیقتِ پاک کدید تا بلده برارو مُحَبَّتِ برادرانه
و خالصِ دَشته بَشید، پس یگدیگه خُو ره از تی دِل سخت
دوست بدَنید، ^{۲۳} چراکه شُمو از نو تولدِ شُدید، نه از تُخمِ از
بین رفتنی، بلکه از چیزی که از بین نَموره، یعنی از کلامِ خُدا
که زنده و ابدی آسته. ^{۲۴} چُون نوشته شده:

”تمامِ انسان ها رقمِ علفِ آسته

و تمامِ شان-و-شوکتِ ازوا مثلِ گلِ علفِ.

عَلَفِ پِژْمُرْدَه مُوشَه وَ كَلِّ شَى مِيرِيزَه،

“^{۲۵} لِيَكِنْ كَلَامِ خُدا تا اَبَدِ باقى مُومَنَه.”

وَ اِى اُمُو كَلَامِ اَسْتَه كَه دَ عِنوانِ خوشخبرى بَلَدِه شُمُو اِعلانِ شُد.

۲ پس تمام كينه، تمام حيله-و-مكر، رباكارى، حسادت و تمام بدگويى ره از خودون خُو دُور كُنيد. ^۲ مِثْلِ نِلْغِه نَوْزَبِدَه شُدَه دَ شَوْقِ-وَ-طَلَبِ شِيرِ خَالِصِ رُوحانى بَشِيدِ تا دَ وَسِيلَه اَزُو بَلَدِه نِجاتِ خُو رُشد كُنيد، ^۳ اگَه شُمُو واقِعاً چَشِيديد كَه مولا مَهْرَبُو اَسْتَه.

سنگای زنده و قومِ اِنْتِخابِ شُدَه

^۴ شُمُو كَه پيشِ مَسِيحِ مِيِيدِ يعنى پيشِ سَنگِ زنده كَه مَرْدُمِ اُو ره رَد كَد، و لَه دَ نَظَرِ خُدا اِنْتِخابِ شُدَه وَ با اَرزِشِ اَسْتَه، ^۵ شُمُو ام رَقْمِ سَنگای زنده حِسابِ شُدَه يگِ خانِه رُوحانى اَبادِ مُوشِيدِ تا پيشوايونِ مُقَدَّسِ بَشِيدِ وَ قُرْبانى هاى رُوحانى ره كَه قابِلِ قَبُولِ خُدا اَسْتَه دَ وَسِيلَه عيسى مَسِيحِ تَقْدِيمِ كُنيد. ^۶ چُون دَ

”اینه، ما دَ صَهِیون یگ سنگ میلم،

یگ پای سنگِ اِنْتِخابِ شُدِه و با اَرزِش؛

و هر کسی که دَزُو ایمان بیره شرمِنده نَمُوشه.“

۷ پس بَلدِه از شُمُو کسای که ایمان دَرِید، اُو با اَرزِش اَسْتِه؛

لیکن بَلدِه بے ایمانا

”سنگی ره که اُسْتاکارا رَد کد،

سنگِ مُهْمِ تادَو شُدِه“

۸
و

”یگ سنگ که باعِثِ لَخْشِیدونِ مَرْدُم شُدِه

و یگ قاده که اونا ره پورته مونه.“

اونا بخاطری میلَخْشه که از کلامِ اِطَاعَتِ نَمُونه و اونا بَلدِه

امزی تعیین شده. ^۹ لیکن شمو یگ نسلِ اِنْتِخَابِ شُدِه اَسْتِید،
 مَرْبُوطِ پِیشوایی شاهانه، قَوْمِ مُقَدَّسِ و مُتَعَلِقِ دَ خُدا، تا کارای
 بزرگِ ازو ره که شمو ره از تریکی دَ نُوْرِ عَجِیبِ خُو کوی
 کده، اِعلانِ کُنید. ^{۱۰} یگ زمانِ شمو کدمِ قومی نَبُودِید، مگم
 آلی قَوْمِ خُدا اَسْتِید؛ یگ زمانِ شمو از رَحْمَتِ خُدا مَحْرُوم
 بُودِید، لیکن آلی رَحْمَتِ ازو نَصِیبِ شمو شُدِه.

^{۱۱} آی عزیزای که دزی دُنیا رِقْمِ مُسَافِرِ و بیگنه اَسْتِید، از شمو
 خَهِشِ مُوْنَمِ که از خَهِشَاتِ نَفْسَانِی که قد روح-و-رَوانِ شمو
 دَ جَنگِ اَسْتِه، دُوری کُنید. ^{۱۲} رِفْتارِ خُو ره دَ مِینکَلِ مِلَّتِ ها
 نیک کُنید که اِگرچِه اونا فِعْلاً شمو ره دَ عِنوانِ بَدکارا بَدنام
 مُونه، ولے از دِیدونِ کارای نیک شمو، خُدا ره دَ رُوزِ قِضاوَتِ
 شی حَمْد-و-ثنا بُگیه.

اِطَاعَتِ از حُکمرانا و بادارا

^{۱۳} پس بخاطرِ مَولا از هر قُدْرَتِ-و-اِخْتِیارِ اِنْسَانِی اِطَاعَتِ کُنید،
 چی از پادشاه که از پگ کده باله اَسْتِه، ^{۱۴} چی از والی ها که
 از طرفِ پادشاه رِبی شُدِه تا کسای ره که کارِ بَد مُونه جَزا بَدیه
 و کسای ره که کارِ نیک مُوکنه تَعْرِیْف-و-تَوْصِیْفِ کُنِه.

^{۱۵} چُون خاست-و-إِرَادِهْ خُدا امی آسته که شُمو قد انجامِ کارِ نیک، توره های جاهِلانِه مردُمای لَوڈِه ره چُپ کُنید. ^{۱۶} رقمِ مردُمای آزاد زندگی کُنید، ولے آزادی خُو ره یگ پوششِ بلده شرارتِ جور نَکُنید، بلکه رقمِ خدمتگاری خُدا رفتار کُنید. ^{۱۷} تمامِ مردُم ره اِحْتِرام کُنید؛ برارونِ ایماندار ره دوست دَشته بشید؛ از خُدا بترسید؛ دَ پادشاهِ اِحْتِرام کُنید.

^{۱۸} اَی غُلاما، قد اِحْتِرامِ کاملِ تابعِ بادارای خُو بشید، نَه تنها تابعِ بادارای نیک و مهربو، بلکه امچنانِ تابعِ بادارای سختگیر-و-تُندخوی. ^{۱۹} اگه یگ نفر بخاطرِ وجدانِ خُدا ترسِ خُو ناحق رَنج کشیده دَردها ره تَحْمَل کُنه، اِی قابلِ تعریف-و-توصیف آسته. ^{۲۰} اگه بخاطرِ کارِ بد لَت-و-کوب شُنید و تَحْمَل کُنید، چی اِفْتخارِ دَره؟ لیکن اگه بخاطرِ کارِ نیک خُو رَنج بَنگرید و تَحْمَل کُنید، اِی کارِ شُمو دَ پیشِ خُدا قابلِ تعریف-و-توصیف آسته. ^{۲۱} چُون شُمو بلده امزی کُوی شُدید، چراکه مسیح ام بخاطرِ از شُمو رَنج-و-عذاب کشید و بلده شُمو یگ سرمشقِ ایشْت تا شُمو دَ نقشِ قدمهای ازو رفتار کُنید.

^{۲۲} ”اُو هیچ گناه نَکد،

و هیچ حیلہ-و-مکر دَ دانِ ازو پیدا نَشُد. ”

^{۲۳} وختیکه او ره دَو-و-دَشنام دَد، او پس دَو-و-دَشنام نَدَد؛

وختیکه او رَنج-و-عذاب کشید، تهدید نکد، بلکه خود ره

دَمزُو تسلیم کد که عادلانه قضاوت مونه. ^{۲۴} مسیح خود شی

گناهای مو ره دَ جِسْم خُو دَ بِلِه صلیب بُرد تا مو بلده گناهها

بُمری و بلده عدالت-و-نیکی زندگی کنی؛ دَ وسیله زخم‌های

ازو شُمو شفا پیدا کدید. ^{۲۵} چُون شُمو رقمِ گوسپندوی بُودید

که سُون گمراهی مورفت، لیکن آلی شُمو دَور خورده دَ پیش

چوپو و نِگاهوانِ جان‌های خُو آمدید.

رابطه خاتونو و شوبو

^۳ امی رقمِ آی خاتونو، تابع شوبون خُو بشید تا اگه یگون

ازوا از کلامِ اطاعت نَکنه، دَ وسیله رفتارِ از شُمو خاتونو بدون

که توره بُگید دَ مسیح جذب شنه، ^۲ یعنی دَ وسیله دیدون

خُداترسی و زندگی پاک شُمو. ^۳ نوربندی شُمو دَ آرایش

ظاهری نبشه که چوٹی کدونِ موی و پوشیدونِ طلا و کالای

خوب آسته، ^۴ بلکه دَ انسانِ باطنِ یعنی دَ قلبِ شُمو بَشه که دَ

وسيله نوري نوري از بين نرفتنی روح آرام و ملایم آرایش شده که
 د نظر خدا با آرزش آسته. ^۵ چون د زمان سابق ام خاتونوی
 مقدس که د خدا توکل دشت، د امزی رقم خودون ره آرایش
 موکد و تابع شویون خو بود. ^۶ رقم ساره که از ابراهیم اطاعت
 موکد و او ره بدار گفته کوی موکد. شمو ام دختران ازو
 کوی موشید، د شرطی که کار نیک کنید و از هیچ چیزی که
 شمو ره وحشت زده مونه ترس نخورید. ^۷ امی رقم ای شویو،
 شمو ام قد خاتونوی خو عاقلانه زندگی کده اونا ره بحیث
 ظرف ظریف احترام کنید، چون اونا ام قد شمو وارث تحفه
 پرفیض زندگی آسته، تا هیچ چیز مانع قبول دُعاهاى شمو
 نشنه.

رنج کشیدو بلده کار نیک

^۸ خلاصه، پگ شمو یگدل و همدم بشید، مُحَبَّتِ برادرانه دشته
 بشید و دلسوز و فروتن بشید. ^۹ د عَوْضِ بدی، بدی نکنید و د
 عَوْضِ دَو-و-دَشْنَام، دَو-و-دَشْنَام ندید، بلکه د عَوْضِ شى خیر-
 و-بَرکَت طلب کنید، چون بلده امزی شمو کوی شدید تا وارث
 بَرکَت شنید. ^{۱۰} چون نوشته شده:

”هر کسی که زندگی ره دوست دَره

و میخایه روزای خُوب ره بِنگره،

باید زیون خُو ره از بدی نِگاه کُنه

و لَبای خُو ره از گُفتونِ توره پُر فَریب.

۱۱ از بدی پرهیز کده نیکی کُنه؛

دَ طلبِ صلحِ بَشه و پُشتِ شی بگرده.

۱۲ چراکه چیمای خُداوند دَ بِلَه آدمای عادِل آسته

و گوشای شی سُونِ دُعاهای ازوا،

لیکن رُوی خُداوند دَ ضِدِ آدمای بدکار آسته.

۱۳ اگه شُمو بلده کارِ نیک شوقِ دَرید، کی آسته که دز شُمو

ضَرَرِ بَرَسنه؟ ۱۴ ولے حتی اگه بخاطرِ انجامِ دَدونِ کارای نیک

از مردُم رنجِ مینگرید، نیک دَ بَخْتِ شُمو. از ترسِ ازوا و حَشْتِ

زده نَشْنید و پَریشان نَبَشید، ۱۵ بلکه مسیح ره بحیثِ مولا دَ

دل‌های خُو مُقَدَّسِ بَدَنِید. همیشه آماده بَشید تا اگه کُدَم کس
 دَلیلِ اُمیدی ره که دَز شُمو اَسته پُرسان مُونه، بَلدِه شی جواب
 بَدید، لیکِن دَ نَرَمی و اِحْتِرام. ^{۱۶} وِجدانِ خُو ره پاک نِگاه کُنید
 تا کسای که شُمو ره بَدنام مُونه، از بَد کُفتون خُو بخاطرِ رِفْتارِ
 نیک شُمو دَ خِدْمَتِ مَسیح، شَرْمِنده شُنه. ^{۱۷} اگه خاست-و-
 اِراده خُدا امی اَسته که رَنجِ بِنِگری، بَهْتَر اَسته که بخاطرِ کارِ
 نیک رَنجِ بِنِگری، نَه بخاطرِ کارِ بَد. ^{۱۸} چِراکه مَسیح ام یِگ
 دَفْعَه بخاطرِ گُناه‌های اِنسان رَنجِ کَشید، یعنی شَخْصِ عَادِلِ
 بَلدِه گُناهکارا رَنجِ کَشید، تا شُمو ره پِیشِ خُدا بیره. اگِرچه اُو
 دَ جِسْمِ کُشته شُد، لیکِن دَ رُوحِ زِنده بُوَد ^{۱۹} و دَ وَسِیلَه رُوحِ
 رِفْتَه بَلدِه اَرواحی که بَندی بُوَد موعِظَه کد، ^{۲۰} بَلدِه اَرواحی
 که دَ زَمَانِ سَابِقِ اِطَاعَتِ نَکد، غَیْتِیکه خُدا قَد صَبِر-و-حَوصِلَه
 دَ رُوزای زِنْدگی نوح، دَ دُورونِ جُور شُدونِ کِشتی اِنْتِظار
 مِیکَشید. دَ اَمزُو کِشتی تَعْدادِ کم، یعنی هِشت نَفَر دَ وَسِیلَه اُو
 نِجاتِ پِیدا کد. ^{۲۱} امی اُو نَمُونَه غُسلِ تَعْمید اَسته که فِعْلًا
 شُمو ره نِجاتِ مِیدیه؛ اِی غُسلِ نَه بَلدِه دُور کدُونِ چِرگ-و-
 چَتلی از جِسْم، بَلکِه یِگ درخاستِ بَلدِه وِجدانِ پاک از خُدا
 اَسته و دَ وَسِیلَه دُوباره زِنده شُدونِ عِیسی مَسیح دَ دِستِ مِییه
^{۲۲} که مَسیح دَ عَالَمِ بَالَه رِفْتَه و دَ دِستِ رَاسَتِ خُدا یَه و

ملایکه ها، قُدرت‌ها و قُوت‌ها تابع ازو شُدِه.

زندگی دَ مُطابِقِ خاست-و-إِرَادِه خُدا

۴ پس از خاطری که مسیح دَ جِسْم رَنج کشید، شُمو ام دَ

امزُو نِیتِ خودون خُو ره مُسَلَح کُنید، چُون کسی که دَ جِسْم رَنج کشیده، اُو گُناه کدو ره ایله کده،^۲ تا باقی عُمَر خُو ره دَ

جِسْم، نَه مُطابِقِ خَاهِشَاتِ اِنسانِی، بَلکِه مُطابِقِ خاست-و-إِرَادِه خُدا زندگی کُنه.^۳ چُون دَ گُذشته شُمو کَلو وخت خُو ره دَ

کارای تیر کدید که مردُمای خُدا ناشِناس خوش دَره انجام بدیه: دَ فِسق-و-فِساد، خَاهِشَاتِ نَفسانِی، شراب خوری،

عیاشی، محفِل‌های عِیش-و-نوش و بُت‌پرستی نَفرت‌انگیز.

۴ اونا خِیرو مَنده که شُمو دِیگه قد ازوا دَ بے‌بندوباری‌های از

حد کَلو یِگجای نَموشید و امزی خاطر شُمو ره بد-و-رَد

مُوگیه.^۵ لیکِن اونا دَ خُدايِ حِساب مِیدیه که آماده یِه تا تمام

زنده‌ها و مُرده‌ها ره قضاوت کُنه.^۶ دَمزی دَلیل خوشخبری حتی

بَلدِه مُرده‌ها ام اِعلان شُد تا اگرچه اونا مِثلِ پِگِ اِنسان‌ها دَ

جِسْم قضاوت شُدِه مُرد، ولِی دَ مُطابِقِ خاست-و-إِرَادِه خُدا دَ

روح زندگی کُنه.

^۷ خَتَمِ تَمَامِ چِيزَا نَزْدِيکِ اَسْتَه. پَس فِکْر خُو رَه بَگِيرِيَد کِه دَ
دُعَايِ خُو مُنَظَم-و-مُرْتَب بَشِيَد. ^۸ اَز پَگ کَدِه اوَّل، يَگَدِيگَه خُو
رَه سَخْت مُحَبَّت کُنِيَد، چِرَاکِه مُحَبَّت غَدَر گُناها رَه مُپوشَنه.
^۹ اَز يَگَدِيگَه خُو بَدُونِ نِقِ نِقِ کَدُو مِهْمُونِ نَوَازِي کُنِيَد. ^{۱۰} هَر
کُدَم شُمُو هَر تُحَفِه رَه کِه يَافْتِيَد، بَلَدِه خِدْمَت دَ يَگَدِيگَه خُو اَز
شِي کَار بَگِيرِيَد، مِثْلِ نَاطِرَايِ خُوبِ کِه اَز فَيضِ مُخْتَلِفِ خُدا
دُرُسْتِ اِسْتِفَادِه مُونِه. ^{۱۱} اگِه کُدَم کَس دَ جَم شُمُو توره مُوگِيَه،
رَقْمِي کَسِي گَپ بَزَنه کِه پَيغامِ خُدا رَه اِعلانِ مُونِه؛ اگِه کُدَم
کَس خِدْمَتِ مُونِه، اُو مُطَابِقِ تَوَانَايِي کِه خُدا دَز شِي دَدِه،
خِدْمَتِ کُنِه تا دَ تَمَامِ چِيزَا خُدا دَ وَسِيْلَه عِيَسِي مَسِيحِ بَزُرگِي-
و-جَلالِ پَيدا کُنِه. جَلالِ و قُدْرَتِ تا اَبَدًا اَبادِ اَزُو اَسْتَه. آمين.

رَنجِ و زَحْمَتِ کَشِيْدُو دَ رَاهِ مَسِيحِ

^{۱۲} اَيِ عَزِيْزَا، اَزِي اَتِشِي کِه بَلَدِه اَزْمَايشِ شُمُو دَ مِينکَلِ شُمُو
قَرارِ گِرِفْتِه، حَيرو نَشْنِيَد کِه بُوگِي کُدَم چِيزِي عَجِيْب-و-غَرِيبِ دَ
زِنْدَگِي شُمُو رُخِ دَدِه، ^{۱۳} بَلکِه دَ اِنْدازِه کِه شَرِيکِ رَنجِ-و-عَذابِ
مَسِيحِ اَسْتِيَد، دَ اَمْرُو اِنْدازِه خُوشِ بَشِيَد، تا دَ وختِ ظُهْورِ
بَزُرگِي-و-جَلالِ شِي بَتْنِيَد کَلُو خُوشحَالِي کُنِيَد. ^{۱۴} اگِه بَخاطِرِ
نَامِ مَسِيحِ دُو-و-دَشْنامِ مِيشَنْوِيَد، نِيکِ دَ بَخْتِ شُمُو، چِرَاکِه

روح پُر جلالِ خُدا دَ بِلَه شُمُو قَرار مِیگیره. ^{۱۵} مگم نِیلید که کُدم
شُمُو دَ عِنوانِ یِگ آدم کُش، یِگ دُز، یِگ شرارتِ پِیشَه یا
مُداخِلَه گر رَنج-و-عذابِ بِکَشَه، ^{۱۶} لیکِن اگَه دَ عِنوانِ یِگ
مسیحی رَنج-و-عذابِ مِیکَشَه، شرمِنده نَشَنه، بَلکَه خُدا ره
حمد-و-ثنا بُگیه که ای نام دَ بِلَه شی آستَه. ^{۱۷} چُون وخت شی
رَسیدَه که قضاوتِ از خانوارِ خُدا شُروع شُنه؛ و اگَه شُروعِ شی
از سر ازمو مُوشه، پس عاقبتِ کسای که خوشخبری خُدا ره
قبُول نَمُونه، چی مُوشه؟ ^{۱۸} و

«اگَه بَلدَه آدمِ عادِلِ سخت آستَه که نِجاتِ پِیدا کُنه،

قد آدمِ بے خُدا و گُناهکار چیز کار مُوشه؟»

^{۱۹} امزی خاطر کسای که مُطابِقِ خاست-و-اِرادَه خُدا رَنج-و-
عذابِ مِیکَشَه، خود ره دَ خالِقِ وفادارِ بِسپاره و دَ انجامِ دَدون
کارِ نیکِ اِدامه بَدیه.

نصیحَتِ بَلدَه ریش سفید و جوانا

۵ ما که خود مه یِگ ریش سفید و شاهدِ رَنج-و-عذابِ

مسیح اَسْتُمْ و شَرِیْکِ بُزْرِگِی-و-جَلالِی که ظاهِرِ مُوشِه، دَ رِیش
 سفیدای که دَ مینکل شُمُو اَسْتِه، نَصِیْحَتِ مُوْنَم: ^۲ گَلِه خُدا ره
 که دَز شُمُو سِپُرده شُدِه چوپونی کُنید و فِکْر خُو ره سُون شی
 بَگیرید، لیکن نَه از رُوی مَجبُوری، بَلکِه دَ رضای خُو، [اُمُو
 رَقْم که خُدا میخایه] و نَه ام بخاطرِ فایده شرم آور، بَلکِه بخاطرِ
 شُوق-و-علاقِه که دَرید. ^۳ دَ بَلِه کسای که دَز شُمُو سِپُرده شُدِه
 باداری نَکُنید، بَلکِه بَلدِه امزُو گَلِه یگ سَرْمَشَق بَشید. ^۴ و
 غَیْتیکِه چوپونِ بُزْرِگِ ظاهِرِ مُوشِه، شُمُو تاجِ بُزْرِگِی-و-جَلالِ ره
 دَ دِست میرید که هرگز خاصیتِ خُو ره از دِست نَمیدیه.

^۵ اَمی رَقْمِ اَی جَوانا، تابعِ رِیشِ سفیدا بَشید. اَرِے، پَگِ شُمُو
 قَد یگدِیگِه خُو دَ فِروتنی رفتار کُنید، چَراکِه

«خُدا قَد اَدَمای مَغْرورِ مُخالِفَتِ مُونِه،

لیکن دَ اَدَمای بَے کِبَرِ فِیضِ مُوبَخَشِه.»

^۶ پَس خُودونِ خُو ره دَ زِیرِ دِستِ پُرْقَدْرَتِ خُدا فِروتن کُنید تا دَ
 وختِ مُعینِ شُمُو ره سَرِبَلند کُنِه. ^۷ تمامِ تشویشِ هایِ خُو ره دَزُو
 ایله بَدید، چَراکِه اُو دَ فِکْرِ شُمُو اَسْتِه. ^۸ اَدِر و بیدار بَشید،

چراکه دُشمون شُمو اِبلیس رِقْمِ شِیرِ غُران اِیسو-و-اُوسو میگرده
 و مُوپاله تاکه یگو کس ره قُورت کُنه. ^۹ پس دَ ایمان خُو
 محکم-و-اُستوار مَنده دَ برابرِ ازو مُقاوِمَت کُنید، چُون شُمو خبر
 دَرید که برارونِ ایماندار شُمو دَ تمامِ دُنیا دَ امزی رِقْمِ رَنج-و-
 عذاب گِرِفْتار اَسته. ^{۱۰} مگم خُدای تمامِ فِیضِها که شُمو ره دَ
 بَزُرگی-و-جِلالِ اَبَدی خُو دَ وِسیلِه مَسِیحِ کُوی کده، بعد از کم
 وری رَنج-و-عذاب، خود شی شُمو ره سِرپای، اُستوار، قُوی و
 برقرار مونه. ^{۱۱} قُدرت-و-قُوت تا اَبَدُالاباد ازو باد. آمین.

سلام های اَخری

^{۱۲} ما دَ کومکِ سِیلوانس که او ره یگ برارِ وفادار حساب
 مُونم، امی خطِ کوتاه ره بلده شُمو نوشته کُدم تا شُمو ره
 تشویق کُتم و شاهدی بَدِیم که فِیضِ حَقِیقِی خُدا اینمی اَسته که
 بیان کُدم؛ دَز شی محکم-و-اُستوار بُمَید. ^{۱۳} جماعتِ
 ایماندارای شارِ بابل که قد شُمو قتی اِنْتِخاب شُده و باچه
 روحانی مه مَرَقَس دَز شُمو سلام رِبی مونه. ^{۱۴} یگدیگه خُو ره
 قد رُوی ماخی مُحَبَّت آمیز سلام بُگید. سلامتی-و-آرامش
 نصیبِ پگ شُمو که دَ مَسِیحِ تعلق دَرید. آمین.

سوال داريد؟ +1 807.700.6090

آزرگي © afghanbibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.